

Jeg kan jo se i det ministerium, jeg nu beskæftiger mig med, at lønmobiliteten er utrolig høj på danske virksomheder, er man først kommet ind på en virksomhed, går der meget kort tid, før man har den samme indtjening, som de danske kolleger på virksomheden har.

Så opgaven for mig består i simpelt hen at lade dem få en chance for at komme ind, og der synes jeg, at man skulle sige: Lad dem komme ind på den ydelse, de har, kan de klare det, skal lønmobiliteten og kollegerne på arbejdspladsen nok klare resten i den forbindelse.

Med hensyn til spørgsmålet om boliger, er det jo ikke ligefrem mig, der kan skaffe boliger, men der er jo altså mange danskere, der er henvist til at leve for de beløb, og sådan er det. Man må jo indrette sig efter de penge, man får.

Ordstyrer:

Der er flere, der gerne vil have mere at vide, og rækkefølgen er: Karen J. Klint, Anne-Marie Meldgaard, Elsebeth Gerner Nielsen, Morten Bødskov og Anne Baastrup.

Det er den første tredjedel af samrådsspørgsmålene, men vi har jo god tid.

Karen J. Klint (S):

Ministeren gør sig i hvert fald umage med at komme med nogle meget lange svar – også på det, der ikke spørges om. Der spørges faktisk til den kommunale økonomi, og vi får nogle meget lange svar om arbejdsmarkedsforhold og forhandlinger med LO og Dansk Arbejdsgiverforening, og det er jo langt væk fra spørgsmålet om den kommunale økonomi. Men det er helt fint, for det var interessante oplysninger, der også netop understregede, at vi jo er enige om målet om, at folk, der er her i landet, skal arbejde og selv tjene til livets ophold og kunne forsørge både sig selv og deres familie. Så vi behøver ikke de lange sange igen om det.

Men jeg prøver en gang mere at spørge, om ikke ministeren godt kan se, at det kan give anledning til misforståelser, når man i lovforslaget skriver ét om den kommunale økonomi og man dernæst laver en aftale om, at den skal følges og analyseres.

Jeg synes, der kommer to forskellige meldinger om størrelsen af presset på den kommunale økonomi, også set i lyset af, at ministeren i et svar på et tidligere spørgsmål har sagt, at der ikke er nogen grund til at gå ind og lave en revisionsparagraf i denne her lov, for man kan altid tage en lov op og revidere den.

Så nu vil jeg spørge ministeren, om ikke han kunne genoverveje, hvorvidt det kunne være en idé at sætte en revisionsparagraf ind i den her lov, netop når det nu ser ud til, at der et eller andet sted er opstået tvivl om konsekvenserne for den kommunale økonomi.

I et svar, vi fik i begyndelsen af denne sagsbehandling, siger ministeren klart, at der ikke er nogen væsentlige byrder for kommunerne i det, og nu siger ministeren i sit svar i dag, at det ikke lige er ministerens hovedområde, og at der var to andre ministre, der skulle være med til at vurdere det. Så havde det måske været smart, hvis det spørgsmål var gået videre til de to ministre, hvis de bedre kunne have givet os en sikkerhed for den kommunale økonomi på området.

Så jeg prøver lige en gang mere: Kan vi få be-lyst, hvorfor der er de to modsatrettede meldinger om den kommunale økonomi? Og hvis der stadig væk er tvivl, vil ministeren så overveje den revisionsparagraf, som tidligere er afvist?

Ordstyrer:

Jeg vil gerne sige, at jo kortere spørgsmålene er, jo nemmere er det nok at få et klart svar.

Så er det Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er lidt i en anden boldgade, det beklager jeg, men det hænger sammen med L 152.

Der er en række virksomheder, der har udtrykt bekymring over virkningerne af denne lov i forhold til dansk eksport, forstået på den måde, at hvis en virksomheds dygtige medarbejder, der er gift med en udenlandsk kone, flytter til udlandet, vil de få det problem, når de kommer hjem og eventuelt bliver skilt, eller der i øvrigt sker noget med familien, at den familiesammenførte kone ikke vil have opsparet sociale rettigheder og altså vil komme til at stå med det problem, at vedkommende måske vil have vanskeligt ved at forsørge sig selv.

Det kan betyde, siger nogle virksomhedsledere, at dygtige medarbejdere vælger at blive her i landet, fordi de simpelt hen ikke vil fortabe deres rettigheder. Har regeringen ikke gjort sig nogle overvejelser over, hvad det her faktisk kan komme til at betyde for vores gang på eksportmarkederne?

Ordstyrer:

Tak. Så er det Anne-Marie Meldgaard.